

Blåbærluren

J.
N.

Det var en gang en jente som het
Margrethe (Det var meg) Hun skulle gå
på blåbærtur i skogen. Hun hadde tatt med
vennen sin. Vennen het Nora, hun var
gjerne glad i og plukke blåbær, særlig
når hun kunne spise dem. Så de begynte
og pakke. Margrethe pakket to kornlokkere, en
kostpose, en lommeteknik og en potetspreller. Nora
tok med pikenikturen.

Så dro de, når de var kommet
fram begynte de. De gikk den veien
de aldri hadde gått før. Det var
mye og finne de pløkket mye snart hadde
de hele posen full, men de ga
seg ikke enda så de pløkket enda
mer. Plutselig stoppet Margrethe og plukke.
Hva er det? spurte Nora med rynkede øyebryn.
Et spøkelseshus! ropte Margrethe med lykkelig
stemme kom da Nora så hun og løp
rett mot huset. Jeg er ikke så sikker
på dette sa Nora med bekymret stemme.

2

Jo da kom igjen! ropte Margrethe. Så
de gikk inn. Inne i huset var det
merket og dyrtent de gikk inn i et
lite rom som så ut som et kjøkken.
Det lå en gammel firketles på gulvet.
Og mange skanderer hadde falt ned.
Nora tok pekfingeren på den ene hylla
den er jo helt støvete så hun og
ble blek i ansiktet. Ja, så Margrethe
la oss gå i et annet rom. De gikk
inn i naboremnet det så ut til
og være en stue. Nora satte seg i
sofaen og akkurat da fløy det ut
noen røde rygger som danset rundt
dem og sang røde ord. Nora spratt
og av sofaen og de løp opp i andre
etasje. Der var det en ring de la
seg ned og begynte og li men akkurat
da felt ringen igjen over gulvet og
lannet i kjøkkenet.

3

De hoppet ut at ringen og
løp hjem. Når de kom hjem
saite de seg foran peisen med hver
sin store kopp med kakao. Jeg tror
jeg aldri går inn i det huset igjen
sa Nora litt Enig saite Margrethe.
Og sa begynte de og le.

SLUTT

